

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoP/29/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6220201735
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6220201735.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Mikulaja a členov senátu JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, vo veci navrhovateľky: C. N., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX U. XX, t. č. I. XX, XXX XX J., zastúpenej K.. N. J., O. so sídlom H. XX, XXX XX T., proti druhému manželovi: N. N., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom XX XX U. XX, zastúpený S.. U. C., N., Q., O., so sídlom M. W. XX, Q., za účasti Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici, o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k mal. I.i N., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, zastúpený opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny vo C. J., na čas po rozvode, o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému na čas do rozvodu, o vzájomnom návrhu druhého manžela na určenie neplatnosti manželstva a o návrhu druhého manžela na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krτίš zo dňa 23. marca 2022, č. k. 13P/115/2020 - 1015, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu v XI. a XIV. výroku **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že:
„I. Maloletý sa na čas do rozvodu manželstva **z v e r u j e** do osobnej starostlivosti navrhovateľky.
- II. Obidvaja rodičia sú **o p r á v n e n í** maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok.
- III. Druhý manžel je **p o v i n ý** na čas do rozvodu manželstva prispievať na výživu maloletého dieťaťa výživným v sume 120,00 Eur vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky, počnúc dňom 19. 10. 2020.
- IV. Zročné výživné od 19. 10. 2020 do 23. 03. 2022 na maloleté dieťa vo výške 742,30 Eur súd druhému manželovi **p o v o ľ u j e** splácať v pravidelných 30,00 Eur mesačných splátkach vždy do 15-teho dňa v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom sa stane toto rozhodnutie právoplatné s tým, že v prípade nezaplatenia čo len jednej zo splátok sa stane splatným celý zostatok dlhu.
- V. Druhý manžel je na čas do rozvodu manželstva **o p r á v n e n ý** stretávať sa s maloletým dieťaťom každý týždeň v kalendárnom roku v stredu od 15.00 hod. do 18.00 hod. a každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v sobotu od 9.00 hod. do 13.00 hod., s tým, že maloleté dieťa si prevezme v čase začatia styku v J. na adrese I. XX pred Centrom sociálnych služieb J. a na rovnakom mieste po realizácii styku dieťa navrhovateľke odovzdá. Navrhovateľka je **p o v i n á** maloleté dieťa na stretnutie riadne pripraviť a druhému manželovi v stanovený čas riadne odovzdať.

VI. Súd návrh druhého manžela na určenie neplatnosti manželstva z a m i e t a .

VII. Súd manželstvo C. N., nar. XX. XX. XXXX a N. N., nar. XX. XX. XXXX uzavreté dňa XX. XX.XXXX, ktoré je zapísané v knihe manželstiev K. M. A. I., vo zväzku X, ročník XXXX, na strane XX, pod poradovým číslom X r o z v á d z a .

VIII. Maloleté dieťa sa na čas po rozvode z v e r u j e do osobnej starostlivosti navrhovateľky.

IX. Obidvaja rodičia sú o p r á v n e n í maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach.

X. Druhý manžel je p o v i n n ý prispievať na výživu maloletého dieťaťa výživným v sume 120,00 Eur vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky, počnúc dňom právoplatnosti výroku o rozvode manželstva.

XI. Druhý manžel je o p r á v n e n ý stretávať sa s maloletým dieťaťom každý týždeň v kalendárnom roku v stredu od 15.00 hod. do 18.00 hod. a každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v sobotu od 9.00 hod. do 13.00 hod. s tým, že maloleté dieťa si prevezme v čase začatia styku v J. na adrese I. XX pred Centrom sociálnych služieb J. a na rovnakom mieste po realizácii styku dieťa navrhovateľke odovzdá. Navrhovateľka je p o v i n n á maloleté dieťa na stretnutie riadne pripraviť a druhému manželovi v stanovený čas riadne odovzdať.

XII. Súd u k l a d á rodičom maloletého výchovné opatrenie, a to povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu vo forme rodičovskej terapie, za účelom zlepšenia rodičovských kompetencií a komunikácie pri starostlivosti o maloletého, a to na referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce sociálnych vecí a rodiny U., pracovisko J., v rozsahu 50 hodín v lehote do jedného roka odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

XIII. Súd z r u š u j e neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Zvolen č. k. 19P/28/2020-13 zo dňa 17. 09. 2020, a to ku dňu právoplatnosti výrokov rozsudku o zverení maloletého do osobnej starostlivosti navrhovateľky a o výživnom na maloleté dieťa.

XIV. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

XV. O trovách konania štátu r o z h o d n e súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.“

2. Konštatoval, že návrhom podaným dňa 14. 10. 2020, sa navrhovateľka (ďalej aj „matka“) domáhala rozvodu manželstva s druhým manželom (ďalej aj „otec“) a úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k mal. I., nar. XX. XX. XXXX (ďalej len „maloletý“) na čas po rozvode. Návrh odôvodnila tým, že od 10. 09. 2020 nežijú v spoločnej domácnosti, čomu predchádzalo to, že druhý manžel bol neprimerane nervóznym, sarkastickým, extrémne šetrným, so sklonsmi k nadradenosti a s pravidelnými výbuchmi hnevu a agresii, pričom o maloletého prejavoval len minimálny záujem a navrhovateľke sa vyhrážal zabitím. Následne návrhom podaným dňa 19. 10. 2020, o ktorom sa viedlo konanie pod sp. zn. 14P/128/2020 sa navrhovateľka domáhala úpravy práv a povinností k maloletému na čas do právoplatného skončenia konania o rozvod manželstva. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 13P/115/2020 - 53 zo dňa 25. 11. 2020 spojil tieto konania na spoločné konanie, ktoré je ďalej vedené pod sp. zn. 13P/115/2020.

3. Medzi účastníkmi konania neboli v konečnom dôsledku sporné otázky rozvodu manželstva, zverenia maloletého, ale ani prispievanie na výživu maloletého. Pokiaľ išlo o úpravu styku, matka navrhla, aby sa tento realizoval buď každé dva týždne na tri hodiny alebo ak druhý manžel chce, každý týždeň v rozsahu jeden a pol hodiny za prítomnosti tretieho subjektu, ktorého účasť navrhovateľka považovala za kľúčovú, nakoľko táto osoba poskytuje psychickú podporu maloletému. Okresný súd z vykonaného dokazovania vyvodil, že zatiaľ čo sa po odchode matky s maloletým od otca (dňa 10. 09. 2020) styk nerealizoval, alebo realizoval len ojedinele (otec po dobu približne jedného roka sa s maloletým osobne stretol len štyri alebo päťkrát), avšak od 08. 10. 2021 sa otec stretával s maloletým pravidelne každý

týždeň. Napriek skutočnosti, že posledným vo veci nariadeným neodkladným opatrením bol styk otca s maloletým upravený za stálej prítomnosti jeho matky, matka sa už od styku dňa 15. 10. 2021 od maloletého vzdala a od 26. 11. 2022 (chyba v písaní; správne malo byť 16. 11. 2021) matka pri styku maloletému nechýbala, na matku sa nepýtal, ani ju nevyhľadával. Okresný súd dospel k záveru, že styk otca s maloletým nie je potrebné realizovať za prítomnosti matky, čo si uvedomila samotná matka, ktorá na poslednom pojednávaní vo veci netrvala na svojej prítomnosti pri styku. Pokiaľ išlo o rozsah styku, tak okresný súd vychádzal z tohto, že styk otca s maloletým sa doteraz realizoval poväčšine v dĺžke troch hodín. Vzhľadom na to, ako prebiehal styk, súd prvej inštancie dospel k názoru, že v najlepšom záujme maloletého je s otcom sa stretávať minimálne v rozsahu 3 hodín. Z uvedeného dôvodu tak upravil styk otca s maloletým každý týždeň v kalendárnom roku v stredu od 15:00 hod. 18:00 hod., keď tento časový úsek je navyše v súlade s denným režimom maloletého. Okresný súd dospel k názoru, že je potrebné maloletému umožniť, aby s otcom mohol stráviť čas aj mimo mesta J., a preto s ohľadom na miesto pobytu otca upravil styk otca s maloletým každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v sobotu od 09:00 hod. do 13:00 hod., ktorý čas umožňuje vziať maloletého na výlet, napr. do detskej herne vo U., či do miesta svojho bydliska. Poukázal na to, že matka v záverečnej reči ponechala rozsah styku plne na rozhodnutie súdu. Navrhovateľka na poslednom pojednávaní pri otázke úpravy styku trvala na tom, aby sa styk realizoval za prítomnosti tretieho subjektu, a to s odôvodnením, že tretí subjekt poskytne maloletému psychickú podporu, nakoľko maloletý hľadá v mieste, kde sa nachádza s otcom, nejaké osoby, ktoré sú mu blízke. Pri realizácii styku otca s maloletým došlo k zmene osôb na strane ÚPSVaR, ktoré sa styku zúčastňovali (najprv pracovníčky z ÚPSVaR U., neskôr z ÚPSVaR U., pobočka J. a do 28. 01. 2022 aj pracovníčka Centra sociálnych služieb J.), pričom skutočnosť, že dochádzalo k zmene osôb, ktoré sa na styku zúčastňovali nemala žiaden zásadnejší vplyv na priebeh stretnutí a tieto sa naďalej realizovali. Okresný súd sa nestotožnil s tvrdeniami matky, že prítomnosť tretieho subjektu sa javí byť kľúčová, a ani s jej tvrdeniami, že maloletý pri stykoch hľadá nejakú blízku osobu. Požiadavka na asistovaný styk otca s maloletým nevyplývala ani zo znaleckých posudkov č. X/XXXX, X/XXXX, XX/XXXX a XX/XXXX, ktoré boli vypracované na rodičov maloletého. Naopak, v týchto znaleckých posudkoch bolo rovnako odporúčané dlhodobé psychoterapeutické párové vedenie rodičov, a preto im súd uložil podrobiť sa aj odbornému poradenstvu vo forme rodičovskej terapie za účelom zlepšenia rodičovských kompetencií a komunikácie pri starostlivosti o maloletého na referáte poradensko-psychologických služieb ÚPSVaR Zvolen, pracovisko J. v rozsahu 50 hodín v lehote do jedného roka.

4. Proti rozsudku sa odvolala navrhovateľka, ktorá podala odvolanie proti výroku XI. rozsudku. Uplatnila odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), f), h) CSP. Žiadala, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výroku XI. zrušil rozsudok a vrátil mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Podľa názoru navrhovateľky vzhľadom na prebiehajúce trestné konanie vedené na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 3T/69/2021, v ktorom vystupuje ako poškodená a otec ako obžalovaný, nie je v záujme maloletého, aby priamo odovzdávala otcovi maloletého a následne ho preberala tak, ako je uvedené vo výroku XI. rozsudku. Považovala svoju účasť bez asistencie tretieho subjektu pri odovzdávaní a preberaní maloletého od otca za rozpornú s § 8 ods. 1 a 2 zákona č. 274/2017 Z. z., nakoľko by to spôsobovalo druhotnú viktimizáciu matky. Mala za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že asistovaný styk nie je potrebný. V tomto smere žiadala doplniť dokazovanie vyžiadanim si spisu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/69/2021. Rozsudok v odvolaní napadnutej časti považovala za rozporný s § 220 ods. 2 CSP. Poukázala na to, že rozsah styku otca s maloletým nebol predmetom znaleckého dokazovania, a preto navrhla doplniť v tomto smere znalecké dokazovanie za účelom posúdenia vhodnosti rozsahu styku otca s maloletým ako aj posúdenia ďalších otázok, ktoré predložila v odvolaní. Z dôvodu nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia došlo podľa názoru navrhovateľky k porušeniu jej práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy SR ako aj práva na spravodlivý súdny konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. V závere poukázala na rozhodnutia ESLP, ale aj NS SR (sp. zn. 5Cdo/106/2010) a rozhodnutia Ústavného súdu SR (sp. zn. IV. ÚS 252/04 a IV. ÚS 562/2013).

6. Druhý manžel vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom rozsahu ako vecne správny potvrdiť. Odvolanie navrhovateľky považoval za nedôvodné, zmätočné a nedostatočne odôvodnené. Bol toho názoru, že okresný súd správne poukázal na celkové hodnotenie jednotlivých stretnutí otca s maloletým zo strany ÚPSVaR, a to, že posledné stretnutia od 10/2021 prebiehali bez prítomnosti matky v pokojnej atmosfére. Vo vzťahu k trestnému konaniu opätovne poukázal na prezumpciu nevinu, ktorú sa bude snažiť preukázať v predmetnom trestnom konaní. Mal za to, že prvoinštančný súd upravil priebeh a celú realizáciu styku otca s maloletým v najlepšom záujme maloletého a plne pri tom rešpektoval aj otcovi uložený zákaz priblíženia sa k bydlisku matky. Návrh

matky na doplnenie dokazovania znaleckým posudkom na určenie rozsahu styku otca s maloletým považoval za absolútne nedôvodný.

7. Okresný prokurátor taktiež navrhol rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom rozsahu potvrdiť ako vecne správny. Rozhodnutie napadnutého rozsudku vo výroku XI. považoval za zákonné a spravodlivé. Okresný súd vykonal rozsiahle dokazovanie, ktorým dostatočne zistil skutkový stav, s týmto sa v odôvodnení podrobne vysporiadal a svoje rozhodnutie náležite, príliehavo a vo vzájomných logických súvislostiach zdôvodnil. Rozhodnutie okresného súdu považoval za dostatočne odôvodnené, pričom poukázal na odseky 53. až 61 odôvodnenia rozsudku, v ktorej časti sa podrobne vysporiadal s otázkou úpravy styku druhého manžela s maloletým. Odvolacie dôvody považoval za nedôvodné. Vo vzťahu k námietke navrhovateľky týkajúcej sa druhotnej viktimizácie poukázal na výsledky dokazovania, z ktorých vyplynulo, že medzi navrhovateľkou a druhým manželom nedochádzalo pri stykoch, pri ktorých bola spočiatku po celý čas prítomná aj navrhovateľka, k vzájomným konfliktom, ale zrejme v záujme maloletého sa správali akceptujúco. Za situácie, že ani zo znaleckých posudkov nevyplynula potreba asistovaného styku, keď pri posledných stykoch pracovníčky ÚPSVaR plnili v podstate úlohu „štatistu“, nepovažoval za potrebné, aby tretí subjekt asistoval pri styku, či len pri odovzdávaní si maloletého rodičmi.

8. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako odvolací súd, bez viazanosti rozsahom odvolania (§ 65 CMP), bez viazanosti odvolacími dôvodmi (§ 66 CMP), prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania (a contrario § 385 ods. 1 CSP - zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov) a rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku XI. potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa ods. 2, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Predmetom odvolacieho konania bolo preskúmanie správnosti záverov prijatých súdom prvej inštancie v časti rozhodnutia týkajúceho sa úpravy a realizácie styku otca s maloletým po rozvoze manželstva.

12. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia v odvolaní napadnutej časti, preto sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov, s doplnením ďalších dôvodov na zdôraznenie jeho správnosti, najmä vo vzťahu k námietkam uvádzaným odvolateľmi v ich odvolaniach.

13. Obsah odvolania okrem iného naznačuje, že odvolateľka namieta nedostatky v odôvodnení napadnutého rozsudku v časti týkajúcej sa úpravy styku otca s maloletým, ktoré vedú až k porušeniu práva na súdnu ochranu spočívajúce v nepreskúmateľnosti rozhodnutia v tejto časti.

14. Odvolací súd uvádza, že v danom prípade z obsahu spisu nevyplýva žiaden podklad pre uplatnenie námietky spočívajúcej v nedostatočnom odôvodnení rozsudku v časti týkajúcej sa úpravy styku otca s maloletým. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia z dôvodu jeho nedostatočného odôvodnenia predstavuje krajnú výnimku a týka sa výlučne len dosť ojedinelých prípadov, o ktoré ide napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument účastníka konania alebo strany, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamena, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania (pozri rozhodnutie Ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 76/07). V predmetnom prípade odvolací súd dospel k názoru, že rozhodnutie okresného súdu v odvolaní napadnutom rozsahu je vecne správne v zmysle § 387 ods. 1 CSP. Z odôvodnenia rozhodnutia prvoinštančného súdu je dostatočne zrejmé, z ktorých skutočností a dôkazov okresný súd vychádzal, akými úvahami sa riadil. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie citoval ustanovenia, ktoré aplikoval, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté rozhodnutie náležite vysvetlil. Odvolací súd vzhľadom na to dospel k záveru, že skutkové alebo právne závery okresného súdu nie sú v danom prípade zjavne neodôvodnené a že odôvodnenie dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu ako celok spĺňa parametre zákonného odôvodnenia (§ 220 ods. 2 CSP). Obsah spisu neopodstatňuje tvrdenie odvolateľky o tom, žeby súd prvej inštancie svoje rozhodnutie neodôvodnil spôsobom zodpovedajúcim zákonu. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd v potrebnom rozsahu vykonal dokazovanie, vyvodil z neho správne skutkové závery, na ktoré aplikoval správne príslušné právne normy. Okresný súd veľmi citlivo pristúpil k hodnoteniu dôkazov, ako aj ďalších poznatkov, ktoré počas konania zistil. Uvedené dôkazy okresný súd vyhodnotil v súlade s ust. § 191 ods. 1 CMP a rozhodnutie náležite podľa § 220 ods. 2 CMP odôvodnil.

Dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie sú zrozumiteľné, jasné, preskúmateľné a námietka matky, že rozhodnutie v odvolaní napadnutom rozsahu je nesprávne, nedostatočne odôvodnené, je preto nedôvodná.

15. Matka ako odvolateľka sa odvolala výlučne proti výroku XI. rozsudku o úprave styku. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že okresný súd na základe vykonaného dokazovania rozhodol správne. Na skutkový stav v danej veci k uvedeným námietkam je relevantné ustanovenie § 24 ods. 1 a § 25 ods. 2 Zákona o rodine, ktoré prvoinštančný súd aplikoval. Určenie spôsobu, akým sa bude realizovať styk maloletého dieťaťa s rodičom, je vždy (ak nedôjde k dohode medzi rodičmi maloletého dieťaťa) výsledkom posúdenia súdom konkrétnych skutkových okolností každej prejednávanej veci. Za podmienky, že druhý manžel má záujem sa s maloletým dieťaťom stykať a jeho povahové vlastnosti neodôvodňujú, že bude na maloletého negatívne vplyvať a je schopný sa o maloletého počas doby styku postarať, je v záujme maloletého, aby bol styk s otcom náležite upravený, čo je pre maloletého prínosné nielen po emočnej stránke, ale aj intelektuálnej. Osobný styk otca s maloletým predstavuje jeden z prostriedkov realizácie jeho čiastočnej spoluúčasti ako rodiča, ktorému maloletý nebol zverený do osobnej starostlivosti na jeho výchove a na udržaní rodičovských vzťahov a jeho upevnenie s otcom ako druhým rodičom. Odvolací súd poukazuje na to, že akákoľvek deformácia vzťahu s dieťaťom v dôsledku vzájomného odcudzenia je v neskoršej dobe veľmi ťažko napravitelná. Je v záujme maloletého umožniť otcovi, ktorý s ním trvale nežije, aby mali pravidelný kontakt, počas ktorého môže realizovať svoje výchovné pôsobenie, aby bolo zachované aj právo maloletého na zachovanie jeho vzťahu s oboma rodičmi. V danom prípade otec musí svoje subjektívne pocity o tom, že mu bolo „ublížené, dať bokom“ a zamerať sa výlučne na budovanie pozitívneho vzťahu s maloletým do budúcnosti a vyhýbať sa akýmkoľvek invektívam vo vzťahu k matke pred maloletým, nakoľko tieto môžu negatívne ovplyvniť vzťah maloletého k otcovi, ktorý nemusí byť už napravitelný. Rovnako je potrebné zdôrazniť aj to, že je potrebné, aby matka bez ohľadu na jej vzťah k otcovi nielen maloletého na styk s otcom riadne pripravila, ale mu ho aj osobne odovzdala v určenom čase a mieste, keďže uvedené je pre maloletého najlepším spôsobom, kedy môže maloletý vidieť a vnímať, že obaja rodičia sú schopní kooperovať vo vzťahu k jeho starostlivosti. Okresný súd po posúdení týchto okolností prijal konkrétne závery a dosiahol tak v súdnom konaní sledovaný cieľ, t.j. najlepší záujem maloletého dieťaťa a zachovanie práva rodičov na ich vzťah k maloletému dieťaťu. Vykonaným dokazovaním u otca neboli zistené žiadne také okolnosti, ktoré by mu bránili v jeho stretávaní sa s maloletým, práve naopak, otec prejavuje a má záujem čo najviac sa podieľať na výchove maloletého, s ktorým chce tráviť čas. Rozsah styku matka ponechala na úprave súdom a až v odvolacom konaní túto začala namietat' a zároveň žiadala v tomto smere doplniť znalecké dokazovanie. Z doterajšieho priebehu styku otca s maloletým, ktorý bol upravený neodkladným opatrením je zrejmé, že otec sa s maloletým mal stretávať vždy raz počas kalendárneho týždňa na dobu troch hodín. Okresný súd pri úprave styku vychádzal z tejto skutočnosti, a preto upravil styk otca s maloletým každý týždeň v stredu od 15:00 hod do 18:00 hod. a zároveň uvedený styk rozšíril o úpravu styku každý nepárny týždeň, kedy je otec oprávnený stretávať sa s maloletým ešte aj sobotu od 09:00 hod. do 15:00 hod., pričom zohľadnil skutočnosti, ktoré boli preukázané v konaní zo správy predloženej opatrovníkom maloletého o priebehu stretávania sa maloletého s jeho otcom. Z uvedeného bolo totiž preukázané, že napriek dlhšej odluke maloletého od otca, si tento k nemu nakoniec vybudoval pozitívny vzťah a chcel so svojím otcom tráviť čas, čo je podstatné pre jeho zdravý psychický a fyzický vývoj, aby bola zachovaná aj otcovská - mužská rola v živote maloletého. Odvolací súd zdôrazňuje, že ak súd rozhoduje o úprave styku rodičov s dieťaťom, musí zohľadniť tú skutočnosť, že obidvaja rodičia majú právo na osobnú starostlivosť o dieťa zásadne v rovnakej miere, tomu zodpovedá aj právo dieťaťa na starostlivosť obidvoch rodičov. Ak teda súd zverí dieťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov, potom by malo byť dieťaťu umožnené stykať sa s druhým rodičom v takej miere, aby bola táto zásada čo najviac naplnená (nález Ústavného súdu ČR z 15.03.2016 sp. zn. III.ÚS 2298/15).

16. Námietku odvolateľky o účasti tretieho subjektu pri realizácii styku otca s maloletým, súd nepovažoval za dôvodnú. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že pracovníčky ÚPSVaR, prípadne z Centra sociálnych služieb J. boli pri posledných stretnutiach v pozícii „štatistov“ a nijako už nemuseli zasahovať do priebehu styku otca s maloletým, ktorý sčasti prebiehal aj bez ich prítomnosti. Rovnako ani zo znaleckého dokazovania ako aj z iných dôkazov nevyplývala potreba asistovaného styku, keďže otec si dokázal získať pozornosť maloletého primeraným a vhodným spôsobom a tomu sa aj venovať počas celého času, a to nie len hrou, ale aj zabezpečením ostatných potrieb maloletého.

17. Pokiaľ matka namietala obavu z druhotnej viktimizácie, tak odvolací súd poukazuje na to, že už počas odovzdávania maloletého otcovi na základe neodkladného opatrenia dochádzalo k stretnutiam matky s otcom, kedy styk prebiehal zo začiatku aj za prítomnosti matky. Zároveň však okresný súd odovzdávanie a preberanie maloletého upravil tak, že toto bude prebiehať na verejne prístupnom mieste, a to pred

Centrom sociálnych služieb v J., čo eliminuje možnosti, ktoré by mohli viesť k prípadnej viktimizácii matky. Zároveň však matke nič nebráni, aby si pri odovzdávaní a preberaní maloletého zabezpečila prípadne aj doprovod tretej osoby, ktorá však nijako nebude zasahovať pri odovzdávaní a preberaní si maloletého. Obidvaja rodičia v záujme maloletého by si mali predovšetkým uvedomiť, že napriek tomu, že ich predstavy o spoločnom manželstve možno ostali nenaplnené a ich cesty sa v tomto smere rozišli, no budú musieť naďalej spolupracovať a komunikovať predovšetkým vo vzťahu k maloletému, ak chcú zabezpečiť jeho životné potreby pre jeho zdravý psychický a fyzický vývoj, aby sa tento mohol následne v budúcnosti zaradiť do spoločnosti a viesť riadny život. Akékoľvek osobné útoky zo strany otca na matku a jej príbuzných môžu byť ďalším predpokladom pre odcudzenie maloletého od otca, čomu by sa mal tento vyvarovať, ak chce úprimne naďalej rozvíjať svoj rodičovský vzťah s maloletým. Zároveň matka je povinná maloletého viesť a pripravovať na styk s otcom tak, aby tento bol pripravený, že bude tráviť svoj čas aj s druhým rodičom, ktorý mu vie poskytnúť prirodzené a zdravé zázemie.

18. Odvolací súd sa preto s prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti v plnom rozsahu stotožnil s rozhodnutím okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku o úprave a realizácii styku (XI. výrok) ako aj závislého výroku o trovách konania (XIV. výrok), a preto rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

19. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 369 ods. 1 CSP a § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

20. O veci senát krajského súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- € (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).